

15

non sunt consonantes. Habent etiam semper accentum proximè ante -. Et (quia huiusmodi dictiones etiam aliis vna syllaba videntur longiores) pathah illud dicitur פתח ונוקה, id est, pathah suffuratum seu usurpatum, quòd præter consuetudinem aliarum huiusmodi habeant pathah sub ultima thematicis litera.

Post hirec { טוֹת planta.
magnū.vt { תְּהַרְיֵץ pſternes.

pōst. .vt { הָפִיתִי adapire.
יִדְעֶךָ cognoscēs.

Post i. vt. { רוּחַ spiritus.
 { יָרוּעַ cognitus.

post holē. vt. { מְשֹׁנֶה ungere.
 { שָׂמַע audire.

Post etiam nonnunquam. vt, **וַיִּשְׁחַץ** Iosua, Aggei. I.
Legitur etiam **נִצְחָה** fiduciam habēs (fretus,) Psal. II. 2.
Et hæc de Pronuntiatione.

De Nomine.

Sunt apud Hæbreos tantum tres orationis partes, ^{id est nomen} **שם**, id est, nomen, ^{id est verbum} **פועל**, id est, verbum, & **מלך**, id est, significativum: per quod intelligunt articulum, pronomen, & cæteras partes orationis indeclinabiles. Sed quia parum negotij est in declinandis nominibus, cum quod accidentibus, nempe qualitate, figura, & specie, cum Latinis omnino conveniāt (que brevitati studentes omisimus) tum quod genera, numeri, casus, declinatio, & gradus cōparationis, breviter tractari possint. De his quā brevisimè fieri poterit, dicemus: & primum.

De genere.

Hebræorum idioma generibus duobus conten-
tum

DEMO

ut, ישר rectus, סקר
tas. פקורים visitati

In quibus tam
secum accentum
quenti. vt, ימה in
ni daghes in מ, se
remoreturque pr
separata videatur
vocis ab ea ita di
ne eius sonus ab
E' cōtrarioverò m
tur daghes. vt. מה
quiescens. vt, ימים
Si tamen ponatur
litera sequens ran
vestis: & similia
daghes, quanu
exemplum habe
& alia. Degener
cipia præteriti t
quibus, post mo
habeat iuxta se a
numerati, Exod

Hæ duæ literæ
cū sint veræ co
sequentein moti
timas quatuor n
post cuius vocen